

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Romanem Sychrou ve věci

žalobkyně: a) **MASPEX Czech s.r.o.**, IČ 257 16 379
sídlem Praha 8 – Karlín, Sokolovská 100/94, PSČ 186 00

b) **MASPEX Food Sp. z.o.o.**
sídlem Chopina 10, 34-100 Wadowice, Polská republika

obě zastoupeny advokátem Mgr. Markem Vojákem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha

proti
žalované: **Česká republika – Státní zemědělská a potravinářská inspekce**, IČ 750 14 149
sídlem Květná 15, 603 00 Brno

o ochranu proti nekalé soutěži
o ochranu dobré pověsti právnické osoby

takto:

- I. Žaloba ohledně povinnosti odstranit z webové stránky www.potravinynaprawyri.cz obsah nacházející se na podstránce <http://www.potravinynaprawyri.cz/Detail.aspx?id=3011> a zdržet se rozšiřování na internetu informace, že výrobek Figo Multivitamín - Ovocný nápoj částečně vyrobený z koncentrované šťávy a protlaku několika druhů ovoce, šarže číslo DMT: 03.2015 1641511 CDG, prodávajícího Maspex Czech s.r.o., Sokolovská 100/94, 186 00 Praha 8 - Karlín, je falšovanou potravinou, se zamítá.
- II. Žaloba ohledně povinnosti odstranit z webové stránky www.potravinynaprawyri.cz obsah nacházející se na podstránce <http://www.potravinynaprawyri.cz/Detail.aspx?id=3085&lang=cs&design=default&archive=archive&listtype=tiles> a zdržet se rozšiřování

na internetu informace, že výrobek S BUDGET LOW-FAT COCOA POWDER KAKAOVÝ PRÁŠEK se sníženým obsahem tuku, šarže číslo L32544, distributora MASPEX - GMW Sp. z.o.o. Sp. k., Chopina 10, Wadowice, Polsko, je falšovanou potravinou, se zamítá.

III. Žaloba ohledně povinnosti odstranit z webové stránky www.potravinynapranari.cz obsah nacházející se na podstránce <http://www.potravinynapranari.cz/Detail.aspx?id=3150> a zdržet se rozšiřování na internetu informace, že výrobek PENNY CHO-Quick instantní kakaový nápoj 10 vitaminů + vápník, šarže číslo L32414, vyrobeno v Polsku pro PENNY Market s.r.o, Počernická 257, 250 73 Radonice, je falšovanou potravinou, se zamítá.

IV. Žaloba ohledně povinnosti odstranit z webové stránky www.potravinynapranari.cz obsah nacházející se na podstránce <http://www.potravinynapranari.cz/Detail.aspx?id=3322> a zdržet se rozšiřování na internetu informace, že výrobek Tesco Cocoa Powder, šarže číslo L12884, prodávajícího Tesco Stores ČR a.s., Vršovická 1527/68b, Praha 10, je nejakostní potravinou, se zamítá.

V. Žaloba ohledně povinnosti odstranit z aplikace Twitter tzv. tweet, který uveřejnil dne 19. 7. 2017 v 6:20 pod názvem „Zjistili jsme falšované polské ovocné nápoje. Více si přečtete zde: [zspi.gov.cz/clanek/szpi-zj ...](http://zspi.gov.cz/clanek/szpi-zj...)“ a to včetně všech vyobrazení a odkazů, se zamítá.

VI. Žaloba na uložení povinnosti ve lhůtě sedmi dnů ode dne právní moci rozsudku zaslat žalobci a) v písemné formě a dále po dobu šesti měsíců od právní moci tohoto rozsudku zveřejnit na první stránce své webové stránky www.potravinynapranari.cz a na Facebookovém profilu <https://cs-cz.facebook.com/potravinynapranari> jako tzv. „připnutý příspěvek“, který se při otevření této stránky kdykoli po dobu jeho připnutí vždy objeví jako první v pořadí, omluvu následujícího znění:

Česká republika - Státní zemědělská a potravinářská inspekce se omlouvá společnosti MASPEX Czech s.r.o. za to, že:

- dne 21. 4. 2015 zveřejnila na webové stránce Potraviny na pranýři výrobek této společnosti, Figo Multivitamin - Ovocný nápoj částečně vyrobený z koncentrované šťávy a protlaku několika druhů ovoce, šarže číslo DMT: 03.2015 1641511 CDG, a označila tento výrobek za falšovaný, čímž zasáhla do dobré pověsti této společnosti, se zamítá.

VII. Žaloba na uložení povinnosti ve lhůtě sedmi dnů ode dne právní moci rozsudku zaslat žalobci b) v písemné formě a dále po dobu šesti měsíců od právní moci tohoto rozsudku zveřejnit na první stránce své webové stránky www.potravinynapranari.cz a na Facebookovém profilu <https://cs-cz.facebook.com/potravinynapranari> jako tzv. „připnutý příspěvek“, který se při otevření této stránky kdykoli po dobu jeho připnutí vždy objeví jako první v pořadí, omluvu následujícího znění:

Česká republika - Státní zemědělská a potravinářská inspekce se omlouvá společnosti MASPEX - GMW Sp. z.o.o. Sp. k. za to, že:

- dne 29. 5. 2015 zveřejnila na webové stránce Potraviny na pranýři výrobek této společnosti **S BUDGET LOW-FAT COCOA POWDER KAKAOVÝ PRÁŠEK** se sníženým obsahem tuku, šarže číslo L32544,
- dne 7. 7. 2015 zveřejnila na webové stránce Potraviny na pranýři výrobek této společnosti **PENNY CHO-Quick instantní kakaový nápoj 10 vitamínů + vápník**, šarže číslo L32414, a označila tyto výrobky za falšované, čímž zasáhla do dobré pověsti této společnosti, se zamítá.

VIII. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Původní žalobou ze dne 28. 7. 2016 se domáhaly žalobkyně, aby soud žalované uložil povinnost odstranit z webové stránky www.potravinynapranryri.cz obsah nacházející se na podstránce této webové adresy a zdržet se rozšiřování na internetu informace, že výrobek Figo multivitamin – ovocný nápoj částečně vyrobený z koncentrované šťávy a protlaku několika druhů ovoce prodávajícího Maspex Czech s.r.o. je falšovanou potravinou, dále povinnost odstranit z webové stránky www.potravinynapranryri.cz obsah nacházející se na podstránce této webové stránky a zdržet se rozšiřování na internetu informace, že výrobek S BUDGET LOW-FAT COCOA POWDER KAKAOVÝ PRÁŠEK se sníženým obsahem tuku je falšovanou potravinou, dále povinnost odstranit z výše uvedené webové stránky obsah nacházející se na podstránce této webové stránky a zdržet se rozšiřování na internetu informace, že výrobek PENNY CHO-Quick instantní kakaový nápoj 10 vitamínů + vápník, vyrobeno v Polsku pro PENNY market s.r.o. je falšovanou potravinou, dále povinnost odstranit z webové stránky www.potravinynapranryri.cz obsah nacházející se na podstránce této webové adresy a zdržet se rozšiřování na internetu informace, že výrobek Tesco Cocoa Powder, prodávajícího Tesco stores ČR a.s. je nejakostní potravinou a konečně se žalobkyně domáhaly, aby žalovaná byla povinna na webové stránce www.potravinynapranryri.cz umístit omluvu v této žalobě dále specifikovaného znění a náhrady nákladů řízení. Tuto původní žalobu žalobkyně odůvodňovaly tak, že společnosti žalobkyň patří do významné středoevropské skupiny potravinářských podniků MASPEX WADOVICE GROUP působící již přes 25 let, přičemž její výrobky se dodávají do téměř 50 států světa. 1. žalobkyně je českou dcerou koncernu MASPEX WADOVICE GROUP od roku 1998, přičemž je výrobcem a dodavatelem potravin na český trh a to zejména nealkoholických nápojů a instantních výrobků včetně kakaa. 2. žalobkyně je jeho polskou sesterskou společností, která je významným zpracovatelem a výrobcem kakaa a souvisejících výrobků, přičemž své výrobky dodává i na český trh. V České republice je 1. žalobkyně lídrem na trhu v oblasti prodeje nealkoholických nápojů, přičemž ve svém hlavním segmentu na trhu ovocných nápojů, nektarů a 100 % džusů je jasným lídrem s téměř 30 % podílem a výrazným náskokem před dalšími konkurenty. Žalobkyně své výrobky uvádí na český trh, kde jsou dále prodávány koncovým spotřebitelům. Mezi hlavní značky žalobkyň na českém trhu patří například Relax, Figo, Original River, Caprio, Márka a další. Žalobkyně se také zabývají výrobou a prodejem kakaa a to jak pod vlastní značkou Cacao Van, tak pod značkami svých odběratelů, např. patřící pod řetězce SPAR, PENNY nebo TESCO. Dle žalobkyň se její výrobky vyznačují vysokou kvalitou a také oblíbeností mezi českými spotřebiteli, přičemž tyto jejich výrobky jsou mezi spotřebiteli velice populární a těší se jejich silné přízni a dobré pověsti. Naproti tomu žalovaná je správním úřadem podřízeným Ministerstvu zemědělství České republiky, která má v působnosti výkon státního dozoru v oblasti zemědělských výrobků a potravin. Žalovaná v rámci výkonu svých pravomocí provádí kontroly u provozovatelů potravinářských podniků, mimo jiné také odebírá vzorky a potraviny testuje na jejich složení, kontroluje správnost a pravdivost jejich označování

a prezentace. Žalovaná také provozuje projekt Potraviný na pranýři, jehož účelem je informování spotřebitelů o nejakostních, falšovaných a nebezpečných potravinách zjištěných v rámci úředních kontrol prováděných žalovanou. Cílem je zlepšit situaci spotřebitele jako koncového článku na trhu s potravinami. Co se týče webové stránky provozované žalovanou žalovaná na této webové stránce zveřejňuje výsledky některých svých kontrol v oblasti potravin, pokud v rámci kontrolního zjišťování zjistí porušení právního předpisu. Pro toto uveřejňování neexistují žádná dostupná pravidla a není zřejmé, v jaké fázi se informace uveřejňují, zda se uveřejňují všechny informace nebo je prováděna selekce. Vedle zařazení do kategorie vadné potraviny je také uveden stručný popis zjištěného nedostatku. Podle informací uváděných žalovanou na své webové stránce jsou na webu vzorky potravin řazeny do 3 kategorií podle míry závažnosti nevyhovění legislativním požadavkům – nejakostní, falšované a nebezpečné. Při kliknutí na výrobek se rozbálí další informace – v jakém parametru výrobek nevyhověl legislativním požadavkům s vysvětlující poznámkou pro spotřebitele, dále šarže, datum minimální trvanlivosti nebo datum spotřeby a další informace. Na této webové stránce není přitom dán prostor pro diskuzi a to ani pro spotřebitele ani pro provozovatele potravinářských podniků, přičemž diskuzi je možné vést na sociálních sítích projektu. Po uplynutí půl roku mají být záznamy přesouvány do složky Archiv, nadále však zůstávají na webové stránce žalované dostupné. Tyto informace jsou přitom na aplikaci žalované zveřejňovány pouze na základě výsledků kontroly, kdy po odebrání vzorku protokolem o kontrole obeznámí kontrolovanou osobu s jejími výsledky, to je v okamžiku, kdy vůbec nebylo postaveno najisto skrze žádný správní proces, zda jde o porušení. Proti kontrolním protokolům může kontrolovaný subjekt sice podat námitky, které žalovaná následně vyřídí na základě vlastního uvážení a rozhodne, jestli jim vyhoví, nebo ne. Proti rozhodnutí o námitkách se nelze dál bránit. V této fázi tedy žalovaná uveřejňuje informace na své aplikaci, a to zcela selektivně, jinými slovy ne všechny výsledky kontroly jsou zveřejňovány. Žalovaná navíc nebyla žalobkyním schopna vysvětlit podle jakých pravidel je rozhodnuto o zveřejnění. Jak bylo uvedeno výše žalobkyně jsou výrobci a dovozci zboží do České republiky, kde je to zboží dále prodáváno spotřebitelům prostřednictvím koncových prodejců potravin. V rámci projektu Potraviný na pranýři žalovaná zveřejnila na webové stránce výsledky 3 kontrol z různých kontrolních míst, u nichž je 1. i 2. žalobkyně uvedena jako dovozce, prodávající, respektive distributor falšované potraviny. Jedná se v prvním případě o výrobek Figo Multivitamin Ovocný nápoj částečně vyrobený z koncentrované šťávy a protlaku a několika druhů ovoce, který je zařazen v kategorii falšované potraviny. Ve druhém případě S BUDGET LOW-FAT COCOA POWDER kakaový prášek se sníženým obsahem tuku, který je rovněž založen v kategorii falšované potraviny. Za další (za 3) Tesco Cocoa Powder, který je zařazen mezi nejakostní potraviny a konečně Penny Chockquick, který je založen mezi falšované potraviny. Všechny tyto 4 výrobky byly kontrolovány v rozmezí ledna až května roku 2015. Dále žalobkyně uvedly, že se snažily o sjednání nápravy, přičemž dopisem ze dne 9. 10. 2015, zaslaným prostřednictvím jejich právního zástupce, vyzvaly žalovanou k odstranění vadné praxe a to odstranění výše uváděných záznamů z webové stránky. Žalovaná odpověděla na dopisy tak, že sdělila oběma žalobkyním, že informace jsou na jejich webových stránkách zveřejňovány v rámci výkonu pravomoci žalované. Co se týče právního posouzení této věci mají žalobkyně za to, že se výše uvedeným jednáním dopustila či dopouští žalovaná nekalé soutěže s tím, že mají za to, že sice žalovaná není přímým soutěžitelem žalobkyně, neboť jako státní orgán přímo žádnou činnost v oblasti prodeje potravin nevykonává, nicméně je majitelem domény potravinynapranryri.cz, provozovatelem webové stránky www.potravinynapranryri.cz a také souvisejících profilů tohoto projektu na sociálních sítích. Tímto, dle žalobkyně, žalovaná jednoznačně ovlivňuje chování spotřebitelů (zákazníků) žalobkyně při jejich rozhodnutí ohledně koupě výrobků žalobkyně. Tímto se žalovaná přímo podílí na jednání v hospodářské soutěži a svým jednáním se defacto i de iure stává účastníkem jednajícím v hospodářské soutěži a nepřímým účastníkem (soutěžitelem) hospodářské soutěže vůči žalobkyním. Svým jednáním tak žalovaná může poškozovat dobré jméno žalobkyně a jejich výrobků v České republice, čímž do hospodářské soutěži v oblasti prodeje potravin přímo také

zasahuje. Je tedy evidentní, že u žalované jsou splněny podmínky jednání v hospodářské soutěži mezi soutěžiteli. Dle žalobkyň je tak tato soukromoprávní žaloba jediným možným prostředkem ochrany před jednáním žalované, vůči níž se nelze bránit cestou podání žaloby dle soudního řádu správního. Dále mají žalobkyně za to, že v jednání žalované lze spatřovat rozpor s dobrými mravy soutěže. V této souvislosti žalobkyně uvedly, že ačkoliv by se v případě projektu žalované mohlo jednat o pro spotřebitele velmi prospěšný projekt, způsob jeho vedení není v souladu s platnými právními předpisy a může závažně poškodit tam zveřejněné subjekty a jejich dobrou pověst. Dle žalobkyň žalovaná zveřejňuje informace o svých kontrolních zjištěních na své webové stránce jenom na základě kontrolního protokolu. Dle příslušných ustanovení je kontrolní protokol jenom výsledkem činnosti žalované zaznamenávající skutečnosti vztahující se k vykonané kontrole. Jediným právním významem kontrolního protokolu je jeho použití jako podkladu v navazujícím správním řízení. Dle žalobkyň je absolutně vyloučeno, aby protokol o kontrole mohl být považován za úředně ověřené a potvrzené osvědčení zjištění skutečností a aby s ním pak bylo možné v rámci pravomoci žalované tímto způsobem zacházet. Protokol o kontrole jako podklad (důkaz) v případném navazujícím řízení není veřejnou (ani soukromou) listinou, ale podkladem, respektive důkazem sui generis. Kontrolní protokol tedy nelze považovat za nic víc, než zachycení výsledků kontrolní činnosti. Dále žalobkyně namítly, že žalovaná (jakožto státní orgán) je vázána zákonem a není oprávněna způsobem jak toto činí ty příslušné informace zjištěné v kontrolním protokole zveřejňovat, neboť i kdyby příslušné informace zjištěné kontrolním protokolem byly správné, je žalovaná vázána dalšími zásadami, které musí dodržovat při své činnosti. K těmto zásadám mimo jiné patří to, že žalovaná (jakožto správní orgán) postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž byla zákonem svěřena a v rozsahu, v jakém jí byla svěřena, dále že správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob a dále že takovýto správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem. Dle žalobkyň žalovaná výše uvedeným postupem práva tyto zásady porušuje, neboť výše uvedeným uveřejňováním informací je porušen zákaz libovůle, neboť žalovaná jedná zcela v rámci své libovůle, žalovaná jedná zcela mimo zásadu proporcionality, uveřejňováním porušuje prezumpci nevinu. Dle žalobkyň pokud nemá zveřejňování informací jakákoliv pravidla, je zcela na libovůli žalované, zda informace zveřejní či nikoliv a není – li uplatňováno alespoň základní kritérium posouzení závažnosti porušení, pak žalovaná postupuje naprosto neproporčně a nepřiměřeně. Rovněž tak se žalobkyně domnívají, že pokud žalovaná zveřejňuje předmětné informace pod označením „potravin na pranýři“ tak ten pojem sám o sobě celý projekt žalované bulvarizuje a vytváří dojem o tom, že dotčenými jsou výrobky a subjekty, jež jsou postaveny na pranýři a ve smyslu toho označení zasluhují obecné zostuzení a hanbu. Co se týče dalšího titulu, ze kterého žalobkyně tuto žalobu uplatňují, je poškození dobré pověsti žalobkyň. Žalobkyně mají za to, že žalovaná svým protiprávním jednáním také hrubě zasahuje do jejich dobré pověsti a může jí tím způsobit těžko napravitelnou škodu. Proto i z tohoto titulu se domáhají stejných nároků jak z titulu ochrany nekalé soutěže, to znamená odstraňovací nárok a přiměřené zadostiučnění (omluva).

2. Je třeba doplnit, že s ohledem na výroky uvedené v tomto rozsudku došlo oproti původní žalobě ze dne 28. 7. 2016 ještě k přípuštění požadavku, aby žalovaná byla povinna odstranit z aplikace Twitter tzv. tweet, který uveřejnila dne 19. 7. 2017 v 6.20 hodin pod názvem „Zjistili jsme falšované polské ovocné nápoje. Více si přečtete na zde uvedené adrese, a to včetně všech vyobrazení a odkazů.“ V této souvislosti soud připomíná, že tento návrh na změnu (rozšíření) žalobního petitu soud připustil na soudním jednání konaném dne 31. 1. 2019, přičemž toto usnesení reagovalo na podání žalobkyň ze dne 25. 10. 2018.
3. Naproti tomu soud nepřipustil další návrh na změnu (rozšíření) žalobního petitu a to podání žalobkyň ze dne 3. 4. 2019 a to s ohledem na stále navyšující se výčet kontrolovaných výrobků žalobkyň, tím pádem navyšující se počet navržených důkazů a obsáhlost podání. Dále

pro přesnost soud uvádí, že s ohledem na pluralitu na straně žalující (2 žalobkyně) a původní požadavek na umístění omluvy ze strany žalované vůči žalobkyním (původní petit V.), který dle soudu nekorespondoval s tím, že na straně žalující vystupují 2 žalobkyně následně žalobkyně navrhly upřesnění toho požadavku na uveřejnění omluvy, přičemž toto upřesnění bylo připuštěno na soudním jednání konaném dne 27. 6. 2019.

4. Pokud jde o vyjádření žalované, je třeba říci, že žalovaná učinila nesporným, že je autorem příspěvků publikovaných na stránkách umístěných na adrese „www.potravinynapranryri.cz” (dále jen webové stránky žalované). Dle ní je cílem těchto webových stránek zejména ochrana spotřebitele, jenž je prostřednictvím předmětných stránek informován o výsledcích vykonaných kontrol, respectively o potravinách, které byly uváděny v České republice na trh v rozporu s právními předpisy a jejichž uvádění bylo zakázáno. Žalovaná se domnívá, že žalobkyně v podané žalobě nepatřičně paušalizují, avšak v nyní projednávané věci je na místě posuzovat konkrétní případy týkající se kontrolovaných potravin, které jsou specifikovány v žalobě. Konkrétně pokud se jedná o výrobek Figo multivitamín – ovocný nápoj částečně vyrobený z koncentrované šťávy a protlaku několika druhů ovoce tak k tomuto výrobku žalovaná uvádí, že ve správním řízení bylo prokázáno, že výrobek (potravina) byla klamavě označena, přičemž nevyhověla ve sledovaném znaku vitamínu C. Co se týče výrobku (potraviny) BUDGET LOW-FAT COCOA POWDER kakaový prášek se sníženým obsahem tuku rovněž tak u této potraviny bylo ve správním řízení prokázáno, že tato potravina se sníženým obsahem tuku obsahovala zavádějící informace pokud šlo o její vlastnosti, totožnost a účastník řízení, jež ji uváděl na trh tak porušil nařízení Evropského parlamentu a Rady EU o poskytování informací o potravinách spotřebitelů. V podstatě řečeno v případě těchto potravin nešlo o potravinu jednosložkovou, ale že obsah kakaového prášku ve výrobku činil maximálně 80 % objemu výrobku. Pokud se jedná o potravinu PENNY CHO-Quick instantní kakaový nápoj 10 vitamínů+vápník, instantní kakaový nápoj v prášku s vitamíny a vápníkem tak rovněž v tomto případě bylo ve správním řízení prokázáno, že tato potravina nevyhověla deklaraci na obalu výrobku, přičemž konkrétně nevyhověla ve znaku obsahu vitamínu B2 údajem uvedenému na obalu výrobku. Pokud se jedná o potravinu TESCO Cocoa Powder, kakaový prášek se sníženým obsahem tuku rovněž v tomto případě bylo ve správním řízení prokázáno, že účastník řízení jež uváděl potravinu na trh porušil povinnost stanovenou v nařízení číslo 1169/2011, dle kterého by měl povinně uvádět seznam složek. Dále žalovaná uvedla, že není pravdou, že v případě uveřejňování kontrolovaných výrobků by žalovaná postupovala svévolně. K uveřejňování informací o kontrolovaných výrobcích (potravinách) má za to, že ji zmocňuje zejména článek 17 odstavec 5 Listiny základních práv a svobod, dále § 3 odst. 3 písm. i zákona č. 146/2002 Sb. o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a dále § 15 odst. 13 zákona č. 110/1997 Sb. o potravinách a tabákových výrobcích. Dále žalovaná doplnila, že není pravdivé tvrzení žalobkyň, že by žalovaná přistupovala ke kontrolovaným subjektům selektivně a nepřiměřeně. Žalovaná má za to, že ke kontrolovaným subjektům přistupuje nestranně a informace zveřejňuje standartizovaným a certifikovaným způsobem. Jak vyplývá z výše citovaných právních předpisů žalovaná je oprávněna a povinna zveřejňovat údaje o své činnosti, přičemž hlavní činnost spočívá právě v provádění kontrol potravin. Co se týče mechanismu vložení záznamu o nevyhovujícím vzorku potraviny na webové stránky žalované, toto je uskutečňováno teprve poté, co marně uplyne lhůta pro podání námitek k protokolu, či poté, co jsou vypořádány námítka kontrolované osoby, a ve sdělení o vyřízení námitek protokolu není námítkám vyhověno. Zároveň se jedná o potraviny, jejichž uvádění na trh bylo zakázáno pravomocným opatřením ve smyslu § 5 zákona o státní zemědělské a potravinářské inspekci. Na webovou stránku žalované jsou tedy zařazovány potraviny, u nichž je kontrolou zjištěno, že nesplňují jakost požadovanou právními předpisy nebo deklarovanou v označení potraviny. Dle povahy nevyhovění právním předpisům je tak nevyhovující zjištění pro snazší orientaci spotřebitele zařazeno do jedné ze 3 kategorií (nejakostní, falšované a nebezpečné), které odpovídají povaze zjištěného nedostatku. Žalovaná tedy nesouhlasí s tvrzením

žalobkyně uvedeným v bodě 14 žaloby, kdy žalobkyně uvádí, že jsou informace zveřejňovány pouze na základě výsledků kontroly, ačkoliv dle žalované i takový postup je zcela dostačující a v souladu s právní úpravou. Dále dle žalované není pravdivé tvrzení žalobkyně o libovůli žalované, neboť zahájení správního řízení není na vůli či libovůli žalované, ale toto správní řízení je zahájeno v případech, kdy existuje podezření, že byl spáchán přestupek, tedy v souladu se zákonným zmocněním. Co se týče 4 konkrétně kontrolovaných výrobků (specifikovaných v žalobě) k tomuto dále žalovaná uvádí, že tyto 4 výše uvedené potraviny byly podrobeny laboratornímu rozboru, přičemž tímto rozbohem bylo zjištěno, že výrobky jsou nevyhovující. Všechna tato rozhodnutí jsou pravomocná. Z tohoto je zřejmé, že zmíněné 4 potraviny, jež byly uvedeny na trh, nebyly bezvadné a ve správním řízení byly provozovatelům potravinářských podniků uložena sankce za jejich delikt ní jednání. Tudíž žalovaná na svých webových stránkách uvedla pravdivé informace, jež byly výsledkem její kontrolní činnosti. V následném správním řízení byly žalovanou uloženy pokuty za delikt ní jednání, jehož se dopustili provozovatelé potravinářských podniků, kteří uvedli předmětné potraviny na trh. Pokud se jedná o přejímání a další rozšiřování informací žalované, v této souvislosti žalovaná k tomuto tvrzení uvádí, že není v její pravomoci omezovat svobodu tisku s tím, že je zcela na volném uvážení toho kterého redaktora, který přejímá informace, aby tyto informace řádně interpretoval a uvedl případný zdroj informací. Dále má za to, že žalobkyně nepřipadně paušalizují a zobecňují. V případě, kdy je vada kontrolovaných potravin zcela jednoznačně způsobena prodejcem není výrobce žalovanou na webové stránce uveden. Účelem webové stránky však není určení, kdo je zodpovědný za vadu potravin, respektive popis výrobce a prodejce, slouží k identifikaci potraviny tak, aby nedošlo k její záměně za jinou. Ve správním řízení je poté řešena odpovědnost za přestupek, který je však založen na principu objektivní odpovědnosti, to je odpovědnosti za výsledek. Co se týče výzev žalobkyně na odstranění informací z webových stránek k tomuto žalovaná uvádí, že již dříve osvětlila, na základě jakých právních předpisů jsou informace o potravinách zveřejňovány na jejich webových stránkách. Vzhledem k zákonné povinnosti a oprávněnosti zveřejňovat údaje o své činnosti, proto žalovaná nemůže přistoupit k odstranění záznamů týkajících se kontrolovaných potravin. Pokud se týče požadavku žalobkyně z titulu nekalosoutěžního jednání tak k tomuto žalovaná namítá, že se nekalosoutěžního jednání nedopustila a to z toho důvodu, že není soutěžitelem a na jednotlivých soutěžitelích je zcela nezávislá. V této souvislosti poukázala na judikát Nejvyššího soudu České republiky č. j. 32 Odo 1464/2006. Ostatně k závěru o nezávislosti žalované dospěl i Veřejný ochránce práv ve své Zprávě o šetření ze dne 2. 1. 2017. Rovněž v této zprávě Veřejný ochránce práv dospěl k závěru, že žalovaná nepochybně při zveřejňování informací. Z uvedeného vyplývá, že není naplněn jeden ze znaků nekalosoutěžního jednání a tudíž je žaloba z tohoto titulu vůči žalované nedůvodná. Navíc žalovaná zdůrazňuje, že je dozorovým orgánem a jako takový subjekt není subjektem, jež by působil v hospodářské soutěži na trhu s potravinami. Jednání žalované – zveřejňování informací na její webové stránce není tudíž v rozporu s dobrými mravy, neboť tyto informace jsou zveřejňovány na základě zmocnění a informace zde uveřejněné jsou získány v rámci její kontrolní činnosti. Tudíž toto její jednání nemůže být posouzeno jako jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže, neboť žalovaná není soutěžitelem. Dále žalovaná připomíná, že cílem práva proti nekalé soutěži je zabránit nežádoucím deformacím soutěžních vztahů mezi soutěžiteli. V případě, kdy žalovaná není soutěžitelem a nedopouští se nekalosoutěžního jednání se tudíž žalobkyně nemohou dovolávat práv z titulu nekalé soutěže. Pokud se týče tvrzení žalobkyně o libovůli či svévůli žalované v případě uveřejnění skutečností z provedených kontrol výrobků (potravin) tak tato tvrzení žalobkyně se rovněž nezakládají na pravdě, neboť žalovaná má zákonné zmocnění pro zveřejňování informací a navíc má podrobně zpracován vnitřní předpis pro uveřejňování výsledků kontroly. V neposlední řadě bylo po důkladném šetření veřejného ochránce práv konstatováno, že žalovaná nepochybně v obdobné situaci při zveřejňování informací na předmětných webových stránkách, kde bylo rovněž postupováno na základě kontrolního zjištění obsaženého v protokolu a uloženém opatření. Tudíž žalovaná má za to, že

rovněž nejsou pravdivá ani tvrzení žalobkyň ohledně toho, že by žalovaná porušovala základní zásady správního řízení jak co se týče zásady zákazu libovůle, zásady proporcionality. Pokud se týká námítky žalobkyň na nevhodnost označení aplikace žalované „praníř“ v této souvislosti žalovaná považuje za důležité zdůraznit, že tím důležitým je obsah jejich webových stránek. Z tohoto obsahu je zřejmé, že nejde o středověký praníř, ale o informování spotřebitelů v 21. století. Navíc o principu projektu této webové stránky jsou zároveň návštěvníci webových stránek informováni na úvodní stránce. Přičemž z těchto informací vyplývá, že nejde o pranířování výrobců, či jiných podnikatelů, ale o upozornění na nevyhovující potraviny, které byly kontrolou zjištěny a jejichž uvádění na trh bylo zakázáno pravomocným rozhodnutím (opatřením). Z výše uvedených důvodů má žalovaná za to, že bylo vyvráceno tvrzení žalobkyň o tom, že by bylo zasaženo do jejich práv, respektive že by práva žalobkyň byla poškozena. Žalovaná navíc prokázala, že informace, jež byly zveřejněny o předmětných kontrolovaných potravinách, byly pravdivé a tudíž nemohlo dojít k nelegitimním poškození práv žalobkyň. Na to žalovaná prokázala, že není soutěžitelem a tedy se nemohla dopustit zakázaného jednání v rámci hospodářské soutěže. Dále žalovaná prokázala, že informace zveřejňuje na základě zákonných zmocnění a nikoliv v rozporu s dobrými mravy. Navíc předmětné informace o kontrolovaných potravinách jsou pravdivé, jsou potvrzeny laboratorními rozbory a toto je prokázáno ve správních řízeních, jež byla v jednotlivých věcech vedena. Tudíž i pokud se týče požadavku na uveřejnění omluvy ze strany žalované, tak tento požadavek žalovaná odmítá, neboť nedošlo k porušení práv žalobkyň a nenastal závadný stav, jež požadují žalobkyň odstranit. Informace, jež jsou uveřejněny na webové stránce žalované jsou pravdivé a tudíž v této souvislosti žalovaná odmítá uveřejnění omluvy, neboť jak bylo uvedeno výše, zveřejněné informace jsou pravdivé. Z výše uvedených důvodů tedy žalovaná navrhuje žalobu v celém rozsahu zamítnout, neboť informace, které žalovaná uvedla jsou pravdivé a byly prezentovány (uvedeny) nikoliv difamujícím způsobem, přičemž bylo prokázáno, že kontrolované potraviny nebyly bezvadné. Dále je žalované důvodná z toho důvodu, že k tomuto uveřejnění informací ze strany žalované došlo na základě zákonného zmocnění, přičemž toto uveřejnění bylo uveřejněno nikoliv nepřiměřeným způsobem, když na předmětném webu žalované je podrobně uvedeno, do jakých kategorií jsou jednotlivé potraviny zařazeny a tyto termíny jsou zde i podrobně vysvětleny. Dále tyto kontrolované potraviny byly podrobeny laboratorním rozborům, na základě kterých byla zahájena správní řízení, ve kterých byla vydána pravomocná rozhodnutí. Vady tohoto správního řízení nebyly žalobkyňmi nijak prokázány. Pokud se týká nároku žalobkyň z titulu nekalé soutěže, žalovaná znovu opakuje, že není soutěžitelem, je na jednotlivých soutěžitelích zcela nezávislá, nemá zájem na úspěchu jednoho soutěžitele na úkor druhého, přičemž informace o kontrolovaných potravinách poskytuje ve veřejném zájmu. Jde tedy o službu státu a nelze ji považovat za sankci svého druhu, ale za zákonnou povinnost. Tudíž není naplněn žádný ze znaků nekalosoutěžního jednání. Závěrem žalovaná uvedla, že v průběhu soudního řízení prokázala pravdivost výroku a odkázala na judikát, který říká, že pravdivá informace nemůže zasáhnout do dobré pověsti pokud je prezentována přiměřeným způsobem. Z těchto důvodů navrhla zamítnutí žaloby v plném rozsahu a vzdala se náhrady nákladů řízení.

5. Na základě těchto tvrzení nebylo v projednávané věci sporné, že žalovaná uveřejnila informace o předmětných kontrolovaných výrobcích na své webové stránce „potravinypraniry.cz“. Sporným však zůstalo, zda tyto informace na této webové stránce žalovaná prezentovala přiměřeným způsobem a zda se uveřejňováním těchto informací nedopustila nekalosoutěžního jednání či zda tímto uveřejněním nepoškodila dobrou pověst žalobkyň (jakožto právnických osob).
6. K těmto sporným skutečnostem soud provedl tyto důkazy, ze kterých zjistil následující skutečnosti:

Z důkazů navrhovaných žalobkyněmi soud zjistil toto:

- z listiny označené jako Kontroly výrobků žalovanou, když kontroly jsou provedeny v letech 2017 a 2018, přičemž pouze v jednom z těch uvedených případů u výrobku Figo pomeranč, jablko, mandarinka 300 ml zněl výsledek tak, že za tento výrobek byla udělena pokuta od žalované.

- ze Slovníku českých synonym a antonym, Slovníku současné češtiny a Slovníku spisovného jazyka českého, že v tomto případě byl těmito slovníky vykládán pojem „falšovat“

- z webové stránky „www.ceskatelevize.cz“ ze dne 15. 4. 2013 označeného jako „Potraviny na pranýři se prodávají dál“, soud mimo jiné zjistil, že tehdejší mluvčí žalované Pavel Kopřiva v článku týkajícího se falšovaných a nejakostních potravin uvedl, že varováním pro spotřebitele by mělo být, pokud se v seznamu potravin na pranýři některé potraviny objevují pravidelně. Dále z tohoto článku vyplývá, že web potravinynapranryri.cz vznikl v červenci 2012 z iniciativy Ministerstva zemědělství a žalované. Dále se zde uvádí, že lidé na tomto webu mohou pravidelně sledovat aktualizovaný seznam potravin, které neprošly kontrolami žalované, přičemž web umožňuje vyhledat informaci o nevyhovujícím výrobku podle jeho názvu, druhu, prodejce, země původu a distributora.

- z jednotlivých článků z webové stránky Potraviny na pranýři za období let 2015 – 2017 (přičemž tyto články jsou uvedeny pod jednotnou přílohou D) vyplývá, že jsou zde informace o kontrolách českých výrobků za toto období a na druhou stranu články o kontrolovaných výrobcích (potravinách) z Polska.

- z interního sdělení ze dne 19. 8. 2014 mimo jiné vyplývá, že toto interní sdělení je označeno jako Mimořádná kontrola požadavků na bezpečnost, jakost a označování u vybraných druhů potravin původem z Polska s tím, že se zde informuje o tom, že se zákazem dovozu zemědělských produktů a potravin původem z EU do Ruské federace dojde zřejmě ke zvýšenému dovozu potravin určených původně na ruský trh do České republiky. Jelikož bezpečnostní kritéria nastavena ruskými právními předpisy pro produkty vyvážené z EU do Ruské federace jsou odlišná než pravidla stanovená pro vnitřní trh EU bude provedena kontrolní akce, která bude zaměřena na ověření požadavků na bezpečnost, jakost a označování u druhů potravin, na které byl uvalen ze strany Ruska zákaz dovozu.

- z webové stránky „tn.nova.cz“, nadepsané jako „Kauza šmelinář nekončí: Poláci se cítí šikanováni kvůli jídlu“ soud mimo jiné zjistil, že v tomto článku se hovoří o tom, že polské zemědělce rozčílilo údajné nařízení českých úřadů bedlivě kontrolovat polské potraviny. Chtějí si proto stěžovat u Evropské komise. České úřady tvrdí, že se kontroly netýkají pouze polských potravin a že měří všem stejným metrem.

- z webové stránky „ekonomika.idnes.cz“ ze dne 8. 12. 2014 nadepsané jako „Inspekce přiznala kontroly polského jídla, vymlouvá se na Rusy“ z tohoto článku mimo jiné vyplývá, že žalovaná přiznala, že skutečně vydala interní pokyn ke zvláštní kontrole polských potravin. Tvrdí ale, že jím reagovala na ruské embargo a že informace o diskriminaci polských výrobků, proti které se ohradil i polský ministr zemědělství je vytržena z kontextu.

- z webové stránky „www.asz.cz“ nadepsané jako „Česká vejce CZ. Ministrova přihrávka Agrofertu“ mimo jiné vyplývá, že v tomto článku se hovoří jak jsou nebezpečná vejce z dovozu, přičemž je zde uváděno, že před vejci z dovozu varoval přímo ministr zemědělství Marian Jurečka, který spotřebitele nabádal, aby kupovali dražší prověřená česká vejce. Dále z tohoto

článku vyplývá, že v archivu je uvedeno 16 záznamů, z toho 12x byl problém u českých vajec, 4x u polských.

- z webové stránky „www.sos.msk.cz” ze dne 31. 1. 2013 nadepsané jako „Dovoz polských potravin.....”: že z tohoto článku Sdružení obrany spotřebitelů Moravy a Slezska, zájmového spolku mimo jiné vyplývá, že dovoz polských potravin vzrostl od roku 2000 více než 4 x a to i přes aféry. Dále z tohoto článku mimo jiné lze dovodit, že obchodníci zároveň připomněli, že nadpoloviční většinu nevyhovujících potravin evidovaných na serveru www.potravinynapranryri.cz pochází od českých výrobců. Bohužel pochybení od zahraničních výrobců bývají médií zviditelňována mnohem více a spotřebitel tak nabývá zkreslený pohled na jejich kvalitu.

- z listiny týkající se meziročního porovnání importu z jednotlivých členských států EU a třetích států do České republiky (ohledně zemědělského zboží), že je zde zpracována tabulka označená jako Nejvýznamnější dodavatelé agrárního zboží do České republiky v roce 2014, kde je srovnávací tabulka obchodu zemědělského zboží za roky 2010 až 2014.

- z článku časopisu Ekonom vydaného 7. 6. 2018 nadepsaného jako „Sedmero mýtů o potravinách”, kde autorkou je Táňa Králová, tak z tohoto článku mimo jiné vyplývá, že na falšovaných potravinách, které inspektoři odhalili za 6 let existence webu se tuzemští výrobci podíleli z 41 %. Původem z ČR byla koncem května také přesně polovina nebezpečných potravin, o jejichž nálezech informuje na zmíněném webu potravinářské inspekce v aktuálních záznamech. Dále je zde uvedeno, že díky kampani tuzemských potravinářů příliš nevěří Češi polským potravinám.

- z listiny, kde jsou uvedeny články na aplikaci www.facebook.com, že jsou zde uvedeny články na aplikaci Potraviny na pranýři za léta 2015 až 2017, kde jsou zmíněny charakteristiky o kontrolovaných a nevyhovujících potravinách jak v případě výrobců z České republiky tak výrobců z Polska.

- z článku na stránce www.facebook.com nadepsaného „A dost” ze dne 19. 7. 2017 je uvedeno jakým způsobem se podvádí v případě džusu známé značky RELAX, nápoje FIGO, přičemž v obou případech se jedná o nápoje vyrobené v Polsku a distribuované v ČR společností MASPEX Czech s.r.o.. Poté k tomuto článku následují komentáře jednotlivých přispěvatelů.

- z článku www.reflex.cz ze dne 16. 10. 2016 nadepsaného „Polský výrobce dával do čaje pro Česko zakázanou látku”, že je zde hovořeno o protiprávních praktikách polských výrobců potravin, kde jsou uváděny dřívější praktiky polských výrobců potravin včetně čaje.

- z www.google.cz vyplývá, že po zadání označení falšované potraviny MASPEX vyhledávač vyhledá seznam s tím, že první dva pojmy se týkají aplikace www.potravinynapranryri.cz

- z listiny označené Zbožíznalecká expertiza týkající se použití alkalizujících látek v kakaovém prášku a označování kakaa, které bylo podrobené tomuto procesu, ze dne 3. 7. 2015, mimo jiné vyplývá, že toto odborné vyjádření vypracovala Ekonomická universita v Krakově, fakulta zbožíznalectví s tím, že ze závěru tohoto odborného vyjádření vyplývá, že látky používané v průběhu procesu alkalizace kakaového prášku jsou pomocnými látkami a dle platného zákonodárství není povinností uvádění jejich obsahu na obalu.

- z listiny na aplikaci Twitter označené jako Zjistili jsme falšované polské ovocné nápoje, ze dne 19. 7. 2017, že na aplikaci Twitter byl v rámci aplikace potraviny na pranýři zveřejněn tento článek.

- z listiny soud zjistil, že za rok 2015 a 2016 získala ocenění od firmy Superbrands značka „RELAX”

- z obalu od džusu RELAX – černý rybíz a RELAX 100% jablko, hruška tak z těchto dvou obalů nevyplývá, že by zde bylo uvedeno, že je džus původem z Polska a je zde uvedeno prodávající v ČR MASPEX Czech s.r.o..

- z článku Presentace k 5. výročí existence projektu Potraviny na pranýři včetně tiskové zprávy žalované, že z tohoto článku, mimo jiné, vyplývá, že se zde hovoří o tom, že jsou rádi, že mohou společně sledovat výsledky kontrol, které ovlivňují nákupní preference spotřebitelů a také že k tomuto projektu Potraviny na pranýři posílají spotřebitelé podněty ke kontrolám. Dále z tohoto článku mimo jiné lze dovodit, že z výzkumu vyplynulo, že projekt potraviny na pranýři mění nákupní chování spotřebitelů s tím, že celkem 86 % respondentů přiznalo vliv informací z projektu potraviny na pranýři při nákupu potravin a 42 % respondentů uvedlo, že potraviny na pranýři ovlivnili jejich výběr při návštěvě gastro zařízení.

- z listiny nadepsané jako Potravinové podvody – bezpečnost potravin (příloha H1) se mimo jiné podává, že tato listina se týká boje proti potravinovým podvodům, který je prioritou Evropské unie zaměřenou na dodržování nejvyšších standartů bezpečnosti potravin.

V této souvislosti soud uvádí, že co se týče listinných důkazů navržených žalobkyněmi soud neprovedl listiny označené jakožto přílohy Q, R, T a U a to z toho důvodu, že se jednalo o listiny v polském jazyce nepřeložené do českého jazyka. Právní zástupce žalobkyň s tímto postupem souhlasil.

Z důkazů navržených žalovanou soud zjistil následující:

- z příkazu žalované ze dne 23. 6. 2015 soud mimo jiné zjistil, že účastníkem tohoto správního řízení je Jednota, spotřební družstvo v Jindřichově Hradci s tím, že bylo zjištěno, že v provozovně tohoto účastníka dne 28. 1. 2015 došlo k uvedení na trh klamavě označené potraviny s označením Figo Multivitamin - Ovocný nápoj částečně vyrobený z koncentrované šťávy a protlaku několika druhů ovoce, objem balení 300 ml s tím, že na základě analýz uvedených v protokolu o zkoušce tato potravina nevyhověla ve sledovaném znaku vitamín C, a proto byla účastníkovi uložena pokuta ve výši 20 000 Kč.

- z rozhodnutí žalované ze dne 13. 7. 2015 soud mimo jiné zjistil, že bylo zamítnuto odvolání společnosti TESCO Stores ČR a.s. a potvrzeno opatření ze dne 1. 7. 2015 mimo jiné ohledně potraviny TESCO Cocoa Powder, kakaový prášek se sníženým obsahem tuku, hmotnost 100 g s tím, že předmětem kontroly bylo mimo jiné i posouzení, zda toto kakao neobsahuje nedeklarované přídatné látky.

- z dopisu - odpovědi žalované na výzvu právního zástupce žalobkyň ze dne 27. 10. 2015 bylo mimo jiné zjištěno, že právní zástupce žalobkyň žádá o sdělení, na základě jakého právního předpisu jsou informace zveřejňované na stránkách „potraviny na pranýři”. V této odpovědi je uvedeno, že co se týče tohoto zákonného zmocnění, je zde uveden odkaz na § 3 odst. 3 písm. i) zákona č. 146/2002 Sb. o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a dále na § 15 odst. 13 zákona č. 110/1997 o potravinách a tabákových výrobcích. Závěrem žalovaná sděluje, že

na webovou stránku „potraviný na pranýři“ jsou zařazovány potraviny, u nichž je kontrolou žalované zjištěno, že nesplňují jakost požadovanou právními předpisy nebo deklarovanou v označení potraviny, dále potraviny, které svým označením uvádějí spotřebitele v omyl či jsou pro spotřebitele zavádějící a potraviny, které jsou nebezpečné. Závěrem je rovněž uvedeno, že na této webové stránce není dán prostor pro diskuzi a to ani pro spotřebitele, ani pro provozovatele potravinářských podniků. Diskuzi je možné vést na sociálních sítích, kde má projekt potraviny na pranýři svoje platformy (a to na Facebooku a Twitteru).

- ze Zprávy o šetření ve věci informačního systému potraviny na pranýři vypracovaného Veřejným ochráncem práv dne 2. 1. 2017 mimo jiné vyplývá, že předmětem šetření je to, že stěžovatel je majitelem a provozovatelem potravinářského podniku, v němž byla provedena kontrola žalovanou, při níž byly zjištěny závady. Stěžovatel namítá, že ani po sjednání nápravy, k níž došlo do 2 dnů po kontrole žalované nemá jakoukoliv možnost ovlivnit stažení informací z internetu. Dále se stěžovateli nelíbí, že je nadále očerňováno dobré jméno jeho firmy přestože je zároveň držitelem ocenění za kvalitní potravinářské výrobky. Co se týče skutkových zjištění Veřejný ochránce práv (dále jen VOP) uvádí, že zjistil z informací na internetu, že provozovatelem aplikace potraviny na pranýři je žalovaná. Cílem webu je informování spotřebitelů o nejakostních, falšovaných a nebezpečných potravinách zjištěných v rámci úředních kontrol prováděných žalovanou. Cílem je zlepšit situaci pro spotřebitele jako koncového článku na trhu s potravinami. Co se týče hodnocení věci VOP, tak VOP má za to, že žalovaná ke kontrolovaným subjektům přistupuje nestranně a informace zveřejňuje v rámci aplikace standartizovaným a certifikovaným způsobem. Na základě výše uvedeného VOP dospěl k závěru, že žalovaná nepochybně, když informace o uzavřené provozovně prostřednictvím aplikace zveřejnila shora uvedeným způsobem. Jedinou spornou otázkou bylo posouzení toho, zda doba zveřejnění záznamu o uzavřené provozovně (6 měsíců) není nepřiměřeně dlouhá. Z vyrozumění žalované však VOP zjistil, že po půl roce se přesunuje tento záznam do archivu, přičemž tato doba byla stanovena směrnicí. Jelikož informování veřejnosti kontrolními orgány je uvedeno výslovně jako zákonné oprávnění k ochraně veřejného zájmu (veřejného zdraví) má VOP za to, že informování veřejnosti nelze považovat v první řadě za sankci svého druhu, ale za zákonnou povinnost kontrolního orgánu a plnění jeho preventivní úlohy. Směrnicí stanovenou lhůtu 6 měsíců pro publikaci záznamu v sekci „aktuální“ před jejich přesunutím do „archivu“ pak vzhledem k výše uvedenému VOP akceptuje a to právě s ohledem na ochranu veřejného zájmu (ochranu veřejného zdraví). Závěr VOP zní tak, že na základě shromážděného spisového materiálu a z něj vyplývajících skutečností VOP v postupu žalované pochybení nezjistil.

Co se týče listiny založené ve spise jako č. l. 51 označené jako Opatření obecné povahy ze dne 19. 8. 2015 ve věci „Cizrnová rostlinná pomazánka 100 g“, značka Lunter a Zpráva o šetření postupu České obchodní inspekce při poskytování informací o své činnosti a při zveřejňování výsledků kontrol ze dne 4. 9. 2018 (č. l. 52 – 55 spisu) soud tyto 2 důkazy jako nepodstatné nečetl. A to z toho důvodu, že se týkají jiných případů, než který je v této věci projednáván, a proto jsou dle soudu tyto 2 listinné důkazy irelevantní.

Dále soud četl další důkazy navržené žalovanou:

- z dopisu – odpovědi na zveřejňování informací v rámci projektu Potraviny na pranýři ze dne 11. 1. 2016 soud zjistil, že v odpovědi žalované společnosti GRUPA MASPEX sp.zo.o.Sp.k , je sděleno přibližně v tom duchu jako odpověď na výzvu právního zástupce žalobkyň ze dne 27. 10. 2015, a proto na tento důkaz co se týče odůvodnění odkazuje.

- z dopisu označeného jako Reakce na email ze dne 11. 2. 2016, přičemž tento dopis žalované je vyhotoven 22. 2. 2016, že tento dopis žalovaná odeslala právnímu zástupci žalobkyň kde se mimo

jiné hovoří o tom, že cílem projektu Potraviný na pranýři je zejména ochrana spotřebitele, jenž je prostřednictvím těchto stránek informován o výsledcích vykonaných kontrol.

- z rozhodnutí žalované ze dne 27. 1. 2016, že tímto rozhodla žalovaná ve věci účastníka řízení AHOLD Czech Republic, a.s. tak, že byl změněn výrok rozhodnutí žalované ze dne 4. 8. 2015 týkající toho, že 6. 2. 2015 uvedl účastník na trh ve své provozovně v Jablonci nad Nisou potravinu BUDGET LOW-FAT COCOA POWDER KAKAOVÝ PRÁŠEK se sníženým obsahem tuku tak, že se potvrzuje uložená pokuta ve výši 200 000 Kč.

- z rozhodnutí žalované ze dne 27. 9. 2016 ve věci účastníka řízení TESCO Stores ČR a.s., že bylo změněno rozhodnutí žalované ze dne 3. 5. 2016 týkající se toho, že na základě kontrol žalované bylo zjištěno, že účastník řízení ve dnech 7. 5. 2015 a 1. 7. 2015 uváděl na trh potravinu TESCO Cocoa Powder, kakaový prášek se sníženým obsahem tuku, hmotnost 100 g, s tím, že byla potvrzena uložená pokuta ve výši 200 000 Kč.

- z rozhodnutí žalované ze dne 5. 1. 2016 ve věci účastníka řízení PENNY Market s.r.o. ohledně toho, že dne 15. 4. 2015 byla v provozovně účastníka řízení v Chlumci nad Cidlinou uvedena do oběhu potravin na obalu označená PENNY CHO-Quick instantní kakaový nápoj 10 vitamínů + vápník, instantní kakaový nápoj v prášku a vitamíny tak, že za toto jednání byla udělena pokuta ve výši 180 000 Kč.

- z obrazové dokumentace k jednotlivým kontrolovaným 4 potravinám (které jsou specifikovány v původní žalobě žalobkyn), že je zde uvedena prezentace těchto 4 kontrolovaných výrobků (potravin) tak, jak byla uvedena na aplikaci Potraviný na pranýři.

- z protokolu číslo P054-50014/15, že ve dnech 6. 2. 2015 a 29. 4. 2015 byla v provozovně společnosti AHOLD Czech Republic a.s. provedena v těchto dnech kontrola, přičemž bylo kontrolováno mimo jiné i zboží (potravin) S BUDGET LOW-FAT COCOA POWDER KAKAOVÝ PRÁŠEK se sníženým obsahem tuku.

- z opatření žalované ze dne 29. 4. 2015, že účastníkem tohoto správního řízení byla společnost AHOLD Czech Republic a.s. s tím, že účastník uváděl na trh potravinu S BUDGET LOW-FAT COCOA POWDER KAKAOVÝ PRÁŠEK se sníženým obsahem tuku, hmotnost 100 g.

- ze žádosti o poskytnutí součinnosti ze dne 29. 4. 2015, že tato žádost se týkala právě předchozího výrobku, kdy kontrolovanou osobou byla společnost AHOLD Czech Republic a.s..

- z protokolu ze dne 26. 5. 2015 a opatření ze dne 26. 5. 2015, že v obou případech se jednalo o správní řízení, kdy účastníkem tohoto řízení byla společnost PENNY Market s.r.o. s tím, že v obou dvou případech se toto týkalo kontrolovaného výrobku (potravin) PENNY CHO-Quick instantní kakaový nápoj 10 vitamínů + vápník, instantní kakaový nápoj v prášku s vitamíny

- z protokolu ze dne 13. 3. 2015 a opatření ze dne 13. 3. 2015, že v případě tohoto správního řízení byla účastníkem Jednota, spotřební družstvo v Jindřichově Hradci s tím, že tato kontrola byla provedena 13. 3. 2015 a týkala se výrobku (potravin) Figo multivitamin – ovocný nápoj částečně vyrobený z koncentrované šťávy a protlaku několika druhů ovoce.

- z protokolu a opatření žalované ze dne 1. 7. 2015 soud zjistil, že účastníkem tohoto řízení byla společnost TESCO Stores ČR, a.s. s tím, že kontrola byla provedena 1. 7. 2015 a v tomto případě byl předmětem kontroly výrobek (potravin) TESCO Cocoa Powder, kakaový prášek se sníženým obsahem tuku, hmotnost 100g.

- ze žádosti o poskytnutí součinnosti ze dne 1. 7. 2015, že účastníkem řízení byla společnost TESCO Stores ČR, a.s.

- z prezentace na aplikaci Potraviny na pranýři, že na č. l. 126 -129 tohoto spisu byly uveřejněny výsledky kontroly těch 4 kontrolovaných výrobků, které jsou uvedeny v žalobě (včetně nevyhovujících parametrů).

- z fotodokumentace uvedené na č.l. 176 – 179 soud zjistil, že v tomto případě se jedná o jeden z těch kontrolovaných výrobků a to Figo multivitamin – ovocný nápoj částečně vyrobené z koncentrované šťávy a protlaku několika druhů ovoce s tím, že v tomto případě se jednalo o podrobnější fotografie týkající se obsahu vitamínu C.

- z listin založených ve spise na č. l. 288 - 293, že tyto listiny se týkají testování kakaa v roce 2015 v časopisu dTest z listopadu roku 2015.

- z organizační směrnice č. OS001/2012 označené jako Informační systém Potraviny na pranýři soud zjistil, že tuto organizační směrnici vydala žalovaná s tím, že se jedná o vydání 5. a účinnost je od 25. 5. 2018. V úvodním ustanovení je uvedeno, že organizační směrnice stanovuje základní pravidla provozu informačního systému Potraviny na pranýři, který se skládá z webových stránek potraviny na pranýři a všech s nimi souvisejících elektronických nástrojů pro komunikaci s veřejností (tj. mobilní aplikace pro chytré telefony a tablety a profily online sociálních sítí). Účelem informačního systému potraviny na pranýři je poskytovat spotřebitelům v souladu s § 3 odst.3i zákona 146/2002 Sb. informace o výsledcích činnosti žalované, které jsou důležité pro ochranu spotřebitele, přičemž se jedná o jednu z forem poskytování informací spotřebitelů. Tato organizační směrnice je závazná pro všechny zaměstnance žalované, kteří organizují nebo provádějí kontrolní činnost nebo o výsledcích kontrolní činnosti komunikují navenek za žalovanou. Pod bodem 2 je uveden obsah této organizační směrnice, pod bodem 3 je uvedena definice pojmů, mimo jiné pojmy nejakostní, falšované a nebezpečné potraviny, bod 4 je označen jako použité zkratky, bod 5 technická specifikace s tím, pod bodem 5 je uvedeno, že smyslem veřejné prezentační části je přinášet důležité informace týkající se činnosti žalované, oblasti kontroly a bezpečnosti potravin. Proto je při tvorbě a správě webových stránek dbáno na přísné metodiky webové přístupnosti. Forma uveřejňovaných informací je plně v souladu s vyhláškou č. 64/2008 Sb. o formě uveřejňování informací souvisejících s výkonem veřejné správy prostřednictvím webových stránek. V bodě 10 označeném jako Sekce tematické kontroly – ústředně řízené kontroly je mimo jiné uvedeno (bod 10.1), že za účelem informování veřejnosti nejen o nevyhovujících vzorcích potravin, ale i o vyhovujících vzorcích potravin je zřízena sekce, ve které jsou zveřejňovány výsledky vybraných ústředně řízených kontrol. Bod 11 uveden Sekce provozovny – uzavřené provozovny. Dále např. Bod 12 archiv – je zde uvedeno, že zjištění, která jsou zveřejněna v sekci potraviny a provozovny po dobu delší 6 měsíců, jsou automaticky přesunuta do archivu příslušné sekce. Čtenář tak má možnost vyhledávat mezi zjištěními v aktuálních záznamech, nebo mezi zjištěními uloženými v archívu. Bod 17 je označen jako závěrečná ustanovení a bod 18 seznam příloh s tím, že příloha č. 1 obsahuje potraviny, které nejsou zveřejňovány prostřednictvím webu potraviny na pranýři, příloha č. 2 – havarijní plán – potraviny na pranýři, příloha č. 3 seznam zaměstnanců žalované s administrátorskými právy, příloha č. 4 validace nevyhovujících vzorků potravin, příloha č. 5 pravidla komunikace na aplikaci potraviny na pranýři.

7. Soud zdůrazňuje, že na jednání konaném dne 23. 2. 2023 již žádné další důkazy neprováděl. Na vysvětlenou soud uvádí, že považoval za provedené a tudíž byly podkladem tohoto aktuálního rozsudku ty důkazy, které byly provedeny dříve a které jsou uvedeny v tom původním

rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2019 (byť následně zrušeném Nejvyšším soudem České republiky). Je však třeba zmínit, že na jednání konaném dne 23. 2. 2023 žalobkyně navrhovaly doplnění dokazování o nové listinné důkazy, které žalobkyně předložily soudu společně se souhrnným vyjádřením žalobkyň ze dne 22. 2. 2023, když tyto nové listinné důkazy jsou ve spise na č.l. 533 – 538 spisu. Tyto nově navrhované listinné důkazy však soud nepřipustil jednak z toho důvodu, že projednávané řízení je řízením sporným a ke koncentraci v této věci již dávno došlo. Navíc co se týče těchto nově navrhovaných listin, konkrétně ocenění značky RELAX či Kubík, které jsou ve spise založeny konkrétně na č.l. 534 – 538 spisu, tak nejenom že tyto důkazní návrhy byly navrhovány žalobkyněmi po koncentraci řízení, ale tyto důkazy, které byly navrhovány podrobně pravděpodobně z důvodu prokázání dobré pověsti žalobkyň, respektive žalobkyně a) a právní předchůdkyně žalobkyně b), tak by takovéto důkazy i pokud by nebylo koncentrace řízení byly soudem s největší pravděpodobností nepřipušteny z toho důvodu, že dobrá pověst žalobkyň se prezumuje. Přičemž ta skutečnost, že by žalobkyně (respektive jedna ze žalobkyň a právní předchůdkyně druhé žalobkyně) disponovaly dobrou pověstí nebyla sporná a tudíž tato skutečnost neměla vliv na konečné rozhodnutí ve věci. Co se týče dalšího navrhovaného důkazu a to Protokolu o analýze vzorků č. 08/19/045 ze dne 15. 5. 2019, tak tento důkaz by i pokud by nebyl připuštěn z důvodu koncentrace řízení, rovněž i tento důkaz by byl pravděpodobně soudem nepřipušten (odmítnut) jako irelevantní a to s ohledem na tu skutečnost, že předmětem žaloby byly výrobky, které byly kontrolovány již v roce 2015 a v tomto případě se jedná o výrobky, které měly minimální trvanlivost 2019 či 2020 a z toho vyplývá, že se bezpečně jednalo o výrobky odlišné od těch výrobků, které jsou předmětem této žaloby.

8. Z ust. § 2976 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb. (dále jen občanský zákoník) vyplývá, že kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže. Nekalá soutěž se zakazuje.
9. § 2976 odst. 2 občanského zákoníku stanoví, že nekalou soutěží podle odstavce 1 je zejména a) klamavá reklama, b) klamavé označení zboží a služeb, c) vyvolání nebezpečí záměny, d) parazitování na pověsti závodu, výrobku či služeb jiného soutěžitele, e) podplácení, f) zlehčování, g) srovnávací reklama, pokud není dovolena jako přípustná, h) porušení obchodního tajemství, i) dotěrné obtěžování, j) ohrožení zdraví a životního prostředí.
10. V § 2988 občanského zákoníku je uvedeno, že osoba, jejíž právo bylo nekalou soutěží ohroženo nebo porušeno, může proti rušiteli požadovat, aby se nekalé soutěže zdržel nebo aby odstranil závadný stav. Dále může požadovat přiměřené zadostiučinění, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.
11. Z ust. § 135 odst. 1 občanského zákoníku vyplývá, že právnická osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu, se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.
12. § 135 odst. 2 občanského zákoníku stanoví, že stejná ochrana náleží právnické osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství, ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby.
13. V článku 17 odst. 5 zákona č. 2/1993 Sb. o vyhlášení Listiny základních práv a svobod je uvedeno, že státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.

14. Z ust. § 3 odst. 3 zákona č. 146/2012 Sb. o Státní zemědělské a potravinářské inspekci vyplývá, že Státní zemědělská a potravinářská inspekce poskytuje informace o výsledcích své činnosti důležitých pro ochranu spotřebitele.
15. Na úvod právního hodnocení je třeba říci, že ačkoliv soud vycházel z důkazů provedených na minulých jednáních, konkrétně důkazů, které jsou specifikovány v jeho původním rozsudku ze dne 27. 6. 2019, tak co se týče procesní situace, ta se změnila i s ohledem na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 29. 6. 2021, kterým byly zrušeny jak rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2019, tak rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 5. 12. 2019, který rozsudek Krajského soudu v Brně potvrdil. Důvodem zrušení těchto dvou rozsudků ze strany Nejvyššího soudu České republiky bylo to, že považoval skutková tvrzení žalobkyň za neurčitá, když dle nejvyššího soudu bylo zapotřebí, aby soud prvního stupně postupem dle § 43 odst. 1 o. s. ř. vyzval žalobkyně k upřesnění žaloby za účelem rozlišení, jaké jednotlivé nároky uplatňují z důvodu nekalé soutěže a jaké nároky z důvodu tvrzeného zásahu státu (jeho nesprávného úředního postupu) do pověsti právnické osoby. Toto právní stanovisko Nejvyššího soudu České republiky vedlo k tomu, že Krajský soud v Brně následně usnesením č.j. 18 Cm 147/2016-454 ze dne 19. 8. 2021 vyzval žalobkyně, aby uvedly, jaké jednotlivé nároky uplatňují z důvodu tvrzeného deliktu nekalé soutěže a jaké jednotlivé nároky uplatňují z důvodu tvrzeného zásahu státu (jeho nesprávného úředního postupu) do pověsti právnické osoby. Ještě je zapotřebí říci, že v mezidobí došlo dne 4. 1. 2022 k vyhotovení usnesení č.j. 18 Cm 147/2016-509, kdy Krajský soud v Brně připustil právní nástupnictví na straně žalobkyně b), s tím, že novou žalobkyní b) se stala obchodní korporace MASPEX Food Sp. z.o.o.. Následně v návaznosti na doplnění skutkových tvrzení v návaznosti na výzvu (usnesení) Krajského soudu v Brně ze dne 19. 8. 2021 poté Krajský soud v Brně vyhotovil usnesení č.j. 18 Cm 147/2016-520 ze dne 29. 8. 2022, kterým ve výroku I. jednak řízení ve věci, v níž žalobkyně uplatňují nároky z titulu zásahu státu dle § 82 zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní) vyloučil k samostatnému řízení, přičemž následně toto řízení bude vedeno v příslušném správním soudním oddělení Krajského soudu v Brně dle rozvrhu práce. A ve výroku II. řízení ve věci, v níž žalobkyně uplatňují nároky z titulu zásahu státu dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutí nebo nesprávným úředním postupem vyloučil k samostatnému řízení, když toto samostatné řízení bylo vedeno následně pod sp. zn. 18 Cm 191/2022. Poté tato věc ve věci sp. zn. 18 Cm 191/2022 byla následně Vrchním soudem v Olomouci rozhodnuta usnesením č.j. Ncp 186/2022-526 ze dne 14. 12. 2022 tak, že tuto věc postoupil na Městský soud v Brně. Co se týče té druhé věci z titulu zásahu státu ve smyslu § 82 soudního řádu správního, ta je projednávána u Krajského soudu v Brně v oddělení správního soudnictví. V tomto kontextu je třeba říci, že Krajský soud v Brně pod touto spisovou značkou i nadále projednával požadavek žalobkyň z titulu nekalé soutěže žalované a s ohledem na tvrzení žalobkyň i zásah do dobré pověsti žalobkyň. Následně na jednání konaném dne 23. 2. 2023 soud vyzval společného právního zástupce žalobkyň, aby soudu sdělil, zda trvá na žalobním petitu, který navrhl ve svém podání ze dne 10. 12. 2021 tak, jak je uveden na č.l. 503 – 507 spisu. A to s ohledem na tu skutečnost, že oproti původnímu žalobnímu petitu, který je obsahem rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2019 obsahoval tento nově formulovaný žalobní petit žalobkyň drobné odlišnosti (v částech V a VI). V návaznosti na to, že právní zástupce žalobkyň soudu sdělil, že trvají v celém rozsahu na petitu tak, jak je uveden v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2019, s tím, že v tom podání ze dne 10. 12. 2021 došlo k písařským nesprávnostem, následně soud jednal o žalobním petitu v tom rozsahu tak, jak byl uveden v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2019. Nyní již k vlastnímu odůvodnění toho, proč soud rozhodl tak, jak je uvedeno v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 2. 2023. Soud znovu opakuje, že žalobní petit je zcela shodný, jak je uvedeno v tom původním rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2019 a že rovněž ten výčet důkazů je zcela shodný, jak byly provedeny a následně rekapitulovány v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2019. Je

to z toho důvodu, že soud již na jednání 23. 2. 2023 žádné nové důkazy neprováděl, respektive ty nově navrhované důkazy žalobkyň nepřipustil. Co se týče nepřipuštění těchto důkazů, soud v této pasáži rozsudku již toto odůvodňovat nebude, neboť je to odůvodněno výše v tomto rozsudku. Na základě provedených důkazů tedy soud dospěl k závěru, že požadavek žalobkyň není ani částečně důvodný. Je třeba zdůraznit, že s ohledem na tvrzení žalobkyň, které trvaly na tom, aby soud posuzoval jejich nároky jak z titulu nekalosoutěžního jednání, tak z titulu ochrany dobré pověsti právnické osoby se soud vyjádří v tomto právním hodnocení nejenom k požadavkům žalobkyň z titulu nekalé soutěže, ale i z titulu dobré pověsti právnické osoby. Pokud se tedy jedná o požadavek žalobkyň z titulu tvrzeného nekalosoutěžního jednání žalované vůči žalobkyním, je soud toho názoru, že jejich požadavek není důvodný. S ohledem na zákonné ust. § 2976 odst. 1 občanského zákoníku (tzv. generální klauzule proti nekalé soutěži) je soud toho názoru, že zde nejsou naplněny minimálně dva obligatorní znaky a tudíž nemůže být žalobě z tohoto titulu vyhověno. Soud má primárně za to, že není splněn ten obligatorní předpoklad, že by žalovaná vystupovala vůči žalobkyním jako soutěžitel či jako jejich přímý konkurent. Toto soud konstatuje i s přihlédnutím k tomu, že je mu známo (a v řízení bylo prokázáno), že žalovaná vlastní doménu „potravinynapranyri“. I přes to má soud za to, že v případě žalované se jedná o státní orgán, který vykonává svou činnost v rámci svého zákonného zmocnění. V případě žalované tudíž nejde o jednání v hospodářském styku a dále zde soud neshledává soutěžní záměr žalované. Navíc je soud toho názoru, že zde absentuje i další obligatorní předpoklad a to že se jedná o jednání, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže. Jednak toto konstatování souvisí s předchozím obligatorním předpokladem, neboť má soud za to, že ze strany žalované se nejedná o soutěžní záměr a dále soud provedeným dokazováním neshledal, že by žalovaná postupovala vůči žalobkyním v rozporu s dobrými mravy soutěže. Co se týče třetího obligatorního předpokladu, kterým je způsobilost přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, tento předpoklad by teoreticky byl možný (navíc dostačuje pouze způsobilost přivodit újmu), avšak s ohledem na tu skutečnost, že v projednávané věci soud neshledává splnění prvních dvou obligatorních předpokladů, tak ten fakt, že by mohl být teoreticky naplněn jeden ze tří obligatorních předpokladů je nepodstatný, neboť tyto obligatorní znaky nekalé soutěže musí být splněny kumulativně. Pokud se jedná o požadavek žalobkyň z titulu ochrany dobré pověsti právnické osoby má soud za to, že tento požadavek je možný, ale jen teoreticky. Soud na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že ani z tohoto titulu není možné žalobkyním vyhovět. K tomu soud uvádí, že žalovaná (jakožto státní orgán) uveřejňováním informací o kontrolovaných výrobcích pouze vykonává svoji pravomoc, kterou má svěřenu na základě zákona (Listina základních práv a svobod a zákon o Státní zemědělské a potravinářské inspekci). Zejména zákon o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, který provádí příslušný článek Listiny základních práv a svobod uvádí ve svém § 3 odst. 3 i), že úkolem žalované je mimo jiné informování veřejnosti o výsledcích své činnosti. V této souvislosti soud připomíná, že žalobkyně nerozporovaly výsledky kontrol výrobků, které jsou předmětem této projednávané věci. Tudíž má soud za nesporné, že tyto kontrolované výrobky žalobkyň nespĺňovaly parametry, které na tyto potraviny zákon klade. Jelikož primárním cílem žalované je ochrana před nebezpečnými výrobky (potravinami) či výrobky nespĺňujícími právní předpisy má soud za to, že žalovaná postupovala v souladu se zákonem, pokud o těchto kontrolovaných výrobcích (potravinách žalobkyň), které nespĺňovaly předpoklady stanovené právními předpisy na své webové stránce informovala. Pokud se jedná o posouzení toho, zda žalovaná (jakožto státní orgán) informovala o kontrolovaných výrobcích přiměřeným způsobem, tak v této souvislosti je soud toho názoru, že i když název webové stránky žalované (potravinynapranyri) může evokovat středověký způsob sankcionování provinilců, tak vzhledem k tomu, že tím primárním účelem žalované je chránit veřejný zájem a konkrétně ochrana zdraví spotřebitelů, případně potravin, tak v tomto kontextu je soud toho názoru, že podávání informace tímto způsobem je způsob přiměřený. Nehledě k tomu, že soud je toho názoru, že význam slova pranýř v současné době zobecnil a spíše než středověký způsob trestání je v povědomí veřejnosti vnímán jako hodnocení věcí, které nespĺnily

kritéria kontroly. Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že v projednávané věci nejde o kontrolu porcelánu či uměleckých předmětů, a proto má za to, že ta informační povinnost žalované je mimořádně důležitá a to nejen na webových stránkách žalované (potravinynapranari), ale i s ohledem na technologický vývoj a pokrok společnosti i méně formálními zdroji (např. komunikačními kanály twitter, facebook...), protože se jedná o kontrolu potravin, toleruje soud i označení webové stránky žalované „napranari.cz“. V tomto kontextu soud upozorňuje, že zdejší soud není správním soudem, aby rozhodoval o „mantinelech“ činnosti žalované (jakožto státního orgánu) a tedy nemůže určovat jinému státnímu orgánu, co a jakým způsobem má dělat. Soud připomíná, že předmětem žaloby u zdejšího soudu je požadavek žalobkyně na posouzení toho, zda v žalobě specifikované jednání žalované je nekalosoutěžním jednáním či porušením dobré pověsti žalobkyně. Ostatní požadavky jsou předmětem dalších dvou řízení, jednak u „správního“ soudu a dále u Městského soudu v Brně ohledně náhrady škody vůči státu. Vzhledem k tomu, že soud na základě provedeného dokazování neshledal, že by uveřejněné výsledky kontrol výrobků (potravin) byly prezentovány nepřiměřeným způsobem a dále neshledal, že by v případě uveřejňování těchto informací došlo k libovůli žalované (jakožto státního orgánu), soud žalobu v celém rozsahu zamítnul. Pokud se jedná o doplňující tvrzení žalobkyně, že žalovanou zveřejněné informace jsou dále sdíleny a přebírány a následně i rozšiřovány třetími subjekty, tak k tomuto soud sděluje, že s ohledem na rozšíření informačních technologií toto není možné žádným způsobem ovlivnit a to i s ohledem na tu skutečnost, že zamezení rozšiřování těchto informací není v možnostech žalované. Soud zdůrazňuje, že primárním úkolem žalované je to, aby zveřejňovala pravdivé údaje a tyto zveřejňovala přiměřeným způsobem na základě zmocnění zákona. Dále soud zmiňuje, že co se týče žalobkyněmi tvrzené libovůle žalované, tuto zde soud rovněž neshledal a to z toho důvodu, že předmětné informace o kontrolovaných potravinách jsou zveřejňovány na základě zákona a navíc má žalovaná vypracovanou interní instrukci, kde je uveden způsob provádění kontrol, rozřídění (klasifikace) závadných kontrolovaných potravin a způsob uveřejnění výsledků kontrol. Co se týče nepřiměřenosti doby zveřejňování informací, které jsou uváděny na webových stránkách žalované, k tomu soud uvádí, že jednak tyto informace jsou řádně vysvětleny již na úvodní straně té webové prezentace žalované a navíc výsledky těchto kontrol jsou zveřejněny na té hlavní straně pouze po dobu 6 měsíců a poté jsou automaticky přeměrovány do archivu. Následný způsob vyhledávání informací z archivu je poněkud komplikovanější a sofistikovanější než na té hlavní straně (což je dle soudu správné). V tomto kontextu je dle soudu samozřejmě otázkou, zda v případě informací, které se nachází v archivu déle než 3 roky (tedy po dobu delší než obecná promlčecí doba dle občanského zákoníku), zda je účelné tyto informace na webových stránkách žalované stále uchovávat. Nicméně v této souvislosti soud znovu opakuje a zdůrazňuje, že zdejší soud není správním soudem a tudíž není tím soudem, který by limitoval a vytvářel případné mantinely činnosti žalované. Zcela na závěr soud uvádí, že v průběhu řízení vznesly žalobkyně požadavek, aby zdejší soud položil předběžnou otázku k Evropskému soudnímu dvoru k výkladu evropského práva, čemuž Krajský soud v Brně nevyhověl. Nevyhověl mu z toho důvodu, že dle názoru soudu není Krajský soud v Brně v této věci soudem poslední instance, respektive není soudem, jehož rozsudek nelze napadnout v České republice opravnými prostředky podle vnitrostátního práva. Tím je dle zdejšího soudu buď Vrchní soud v Olomouci (jakožto soud odvolací), respektive Nejvyšší soud České republiky (v případě, pokud bereme v potaz mimořádný opravný prostředek, kterým je dovolání.)

16. O náhradě nákladů řízení (výrok VIII.) soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal. Ačkoliv byla v této věci procesně plně úspěšná žalovaná, soud jí náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť se na jednání konaném dne 23. 2. 2023 náhrady nákladů řízení výslovně vzdala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Brno 23. února 2023

Mgr. Roman Sychra v. r.
samosoudce